

РЕШЕНИЕ

№ 5962

София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в съдебно заседание на трети февруари две хиляди и двадесет и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МАРИО ДИМИТРОВ

ЧЛЕНОВЕ: ЛЮБКА ПЕТРОВА

ЮЛИЯН КИРОВ

при секретар Григоринка Любенова и с участието
на прокурора Христо Ангелов изслуша докладваното
от съдията Любка Петрова
по административно дело № 8475 / 2021 г.

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Общински съвет Септември срещу Решение № 578/15.07.2021 г. по адм. дело № 1409/2019 г. по описа на Административен съд – Пазарджик (АдмСП), XI състав, В ЧАСТТА с която е обявена за нищожна Наредба за условията за водовземане на минерална вода от находище на минерална вода - изключителна държавна собственост - Варвара, предоставено безвъзмездно за управление и ползване на община Септември, приета с Решение № 1075/30.10.2018 г. на общински съвет Септември, взето с Протокол № 56/30.10.2018 г., с изключение на § 4 от ПЗР от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водовземане на минерална вода на територията на община Септември.

Касационният жалбоподател Общински съвет Септември, чрез процесуалния си представител твърди, че решението е неправилно поради противоречие с материалния закон и процесуалните правила, както и на събраните по делото доказателства, което са касационни основания по чл. 209, т.3 АПК. Поддържа, че първоинстанционният съд в противоречие на закона приема, че липсва правна норма, която да дава права и компетентност в частност на общински съвет - Септември да издава Наредба от вида на процесната, с която да урежда отношенията свързани с условията за издаване на разрешителни за водовземане на минерална вода на територията на община Септември. Моли за отмяна на решението и отхвърляне на протеста на прокурор при Окръжна прокуратура - Пазарджик. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът - прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Върховна административна прокуратура изразява мотивирано становище за неоснователност на жалбата.

Върховният административен съд, Трето отделение, като взе предвид становището на страните и извърши проверка на обжалваното решение на посочените касационни основания, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК, и след служебна проверка за допустимостта, валидността и съответствието на решението с материалния закон по реда на чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК и от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е **неоснователна**.

Административен съд - Пазарджик е сезиран с протест на прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик против Наредба за условията на водовземане на минерална вода от находище на минерална - изключителна държавна собственост - Варвара, предоставено безвъзмездно за управление и ползване на Община Септември, приета с Решение №1075 от 30.10.2018г. по Протокол № 56 на Общински съвет - Септември. С обжалваното решение Наредбата, с изключение на § 4 от ПЗР от нея, е обявена за нищожна.

Съдът е разгледал възраженията на ответника и настоящ касатор за допустимостта на протеста и мотивирано е посочил защо не ги приема. Счел е, че процесният нормативен административен акт е издаден от Общинския съвет при липса на надлежно делегирана компетентност, което има за последица неговата нищожност. Посочил е, че съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения, а според чл. 21, ал. 1, т. 19 от ЗМСМА, общинският съвет обсъжда и приема решения по предложения на кметове на райони и кметства по въпроси от своята компетентност. Освен това е разгледал и нормата на чл. 8, ал. 2 от Закона за общинската собственост. Съдът е установил, че в обема на делегацията, законодателят не е включил обществените отношения свързани с вида и условията за издаване на разрешителни за водовземане на минерална вода на територията на общината. Ето защо и тази норма на Закона за общинската собственост, не може да е основание за приемане на нормативен акт от категорията на процесния. Анализът му е продължил с § 133, ал. 7 от ЗИД на ЗВ (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.), според който Кметът на общината стопанисва предоставените минерални води по ал. 1 в съответствие с изискванията, определени с наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 2. от ЗВ. Според този текст от закона, министерският съвет приема наредба за проучване, ползване и опазване на подземните води. По силата на тази законова делегация е издадена Наредба № 1 от 10 октомври 2007 г- за проучване, ползване и опазване на подземните води (обн., ДВ, бр. 87 от 30.10.2007 г., в сила от 30.10.2007 г.). При това положение, явно не може да се приеме, че е налице неуредено с нормативен акт от по-висока степен обществено отношение, нито пък, че законодателят е делегирал правомощието на общинските съвети да приемат наредба във връзка с предоставените им за управление и ползване сондажи за минерални води по реда на § 133 от ПЗРЗИД на Закона за водите.

Решението е правилно. Не са налице посочените касационни основания. Административният съд е формирал обосновани и правилни изводи, които се споделят и от настоящата инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Повторените в касационната жалба на Общинския съвет твърдения за недопустимост на протеста на прокурор от ОП-Пазарджик съдът намира за неоснователни. Обосновано АдмС-Пазарджик е преценил, че не е налице хипотезата на чл. 177, ал. 3 АПК и административният акт, с изключение на § 4 подлежи на оспорване, тъй като с решение №240/19.03.2021 г. по адм. д. № 1091/2020 г. на Административен съд – Пазарджик е отхвърлено оспорването на „Варварски минерални бани“ ЕООД в частта по § 4 от ПЗР, вр. с чл. 9 от Наредбата, а с решение № 11898/24.09.2020 г. по адм. д. №1238/2020 г. на ВАС е оставена без разглеждане жалбата на дружеството срещу Наредбата. Съответно, съдебен контрол е бил осъществен само в частта по § 4 ПЗР на Наредбата с влязло в сила съдебно решение, а в останалата част няма осъществен съдебен контрол за действителността, валидността и законосъобразността на Наредбата, поради което като е осъществен такъв от съда е постановено едно допустимо съдебно решение.

За пълнота следва да се посочи, че Наредбата за условията на водовземане на минерална вода от находище на минерална - изключителна държавна собственост - Варвара, предоставено безвъзмездно за управление и ползване на Община Септември е приета с Решение № 1075 от 30.10.2018г. по Протокол № 56 на Общински съвет - Септември. От преписката е видно, че не са налице съществени нарушения при спазване на процедурата по приемането на подзаконовия нормативен акт. Той обаче е нищожен поради изначално липсваща компетентност на административния орган да урежда обществени отношения от категорията на процесните без законова делегация за това.

В Решение № 1075 от 30.10.2018г. по Протокол № 56 на Общински съвет - Септември е посочено, че Наредбата се приема в изпълнение на възложените с решение на министъра на околната среда и водите права и задължения за Община Септември - правното основание е чл. 21 ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 19 (от ЗМСМА), във връзка с чл. 76, ал. 3 от АПК.

В § 8 от ПЗР на Наредбата е добавено, че същата се приема на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА и чл. 8 от Закона за общинската собственост.

В Предложението на Кмета на Община Септември за приемане на процесната Наредба, като основание е посочен чл. 44 ал. 1, т. 6 и 8 от ЗМСМА, с цел изпълнение, при условията на законност, откритост, съразмерност и стабилност, на предоставените на Община Септември по силата на Решение № 74 от 29.05.2018 г. на Министъра на околната среда и водите права и възложени задължения и във връзка с разпоредбата на § 133, ал. 10, т. 1 от ЗИД на ЗВ (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.).

Към представената преписка липсват каквито и да е доказателства за спазване на изискванията на чл. 26 ЗНА при приемане на подзаконовия нормативен акт. Представени са две разпечатки от компютърни страници със списък на файлове с дата на създаване през месец ноември 2019г., от които очевидно не се установява спазване на процедурата, предвидена в чл. 26 ЗНА, публикуване на проекта на интернет страницата на общината и предоставяне на възможност на заинтересованите лица за предложения и становища по проекта към датата на приемане на Наредбата.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове, наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. С разпоредбата на чл. 8 от ЗНА е предвидено, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Аналогични са разпоредбите на чл. 76, ал. 3 от АПК и чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗМСМА.

Съдът правилно и обосновано е преценил, че Общински съвет – Септември с оспорената Наредба е определил специфични изисквания за ползването и опазването от замърсяване и влошаване на находище за минерална вода, изключителна държавна собственост „Варвара“ с. Варвара, като за приемането ѝ се е позовал на § 133, ал. 10, т. 1 от ПЗР на Закона за водите (ЗВ). Същевременно със ЗВ, вкл. разпоредбата на § 133, ал. 10, т. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗВ не се делегира на общинските съвети компетентност за приемане на подзаконовни актове по тяхното прилагане в сферата на ползването, опазването от замърсяване и влошаване на минералните води. Това означава, че Наредбата е приета извън компетентността на общинския съвет по чл. 7 от Закона за нормативните актове (ЗНА), вр. с чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).

Нещо повече, с Наредбата се уреждат вече уредени с Наредба № 1/10.10.2007 г. за проучване, ползване и опазване на подземните води, издадена на основание чл. 135, ал. 1, т. 2 ЗВ обществени отношения, свързани с минералните води /като част от подземните такива/, поради което същата е и извън обхвата на нормата на чл. 8 ЗНА, вр. с чл. 21, ал. 1, т. 13 и т. 19 ЗМСМА.

По изложените мотиви, обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. При този изход от спора, разноски на касатора не се дължат.

Водим от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, Трето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 578/15.07.2021 г. по адм. дело № 1409/2019 г. по описа на Административен съд – Пазарджик.

Решението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ МАРИО ДИМИТРОВ

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ ЛЮБКА ПЕТРОВА

/п/ ЮЛИЯН КИРОВ

РЕШЕНИЕ

№. 578/15.7.2021г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПАЗАРДЖИК, XI състав в открито заседание на шестнадесети юни през две хиляди и двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ДЕСИСЛАВА КРИВИРАЛЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ :   ГЕОРГИ ПЕТРОВ
                  СВЕТОМИР БАБАКОВ

при секретаря ЯНКА ВУКЕВА, като разгледа докладваното от съдия ГЕОРГИ ПЕТРОВ административно дело № 1409 по описа на съда за 2019 год., за да се произнесе взе предвид следното:

I. За характера на производството, жалбите и становищата на страните :

1. Производството е по реда на Глава Десета, Раздел Трети от АПК.

2. Образувано е по протест на прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик против Наредба за условията на водовземане на минерална вода от находище на минерална – изключителна държавна собственост – Варвара, предоставено безвъзмездно за управление и ползване на Община Септември, приета с Решение № 1075 от 30.10.2018г. по Протокол № 56 на Общински съвет Септември.

Счита се, че по отношение на местния представителен орган не е налице компетентност да приема подзаконов нормативен акт уреждащ обществените отношения, предмет на протестираната наредба. Сочи се, че съобразно чл. 76, ал. 1 от АПК и чл. 2, ал. 1 от Закона за нормативните актове, нормативни административни актове се издават от изрично овластени от Конституцията или закон органи. В този смисъл, според протестиращата страна, че сред разпоредбите на Закона за водите не се откриват норми, овластяващи общинския съвет да приема актове от категорията на процесния такъв. Поддържа се, че според § 133, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на Закона за водите, за находищата на минерална вода, предоставени за управление и ползване на общини, таксите за водовземане се определят с тарифа, приета от общинския съвет, като това е единствения акт, който по силата на законовата делегация може да приеме общинския съвет.

Искането е Наредба за условията на водоземане на минерална вода от находище на минерална – изключителна държавна собственост – Варвара, предоставено безвъзмездно за управление и ползване на Община Септември да бъде обявена за **нищожна**.

3. Ответния Общински съвет Септември, чрез процесуалният представител адв. Иванов е на становище, че протеста е неоснователен. Сочи се, че процесната Наредба на общински съвет Септември е била вече оспорена по съдебен ред от „Варварски минерални бани“ ЕООД, ЕИК: 822088224, по повод на което е било образувано съдебно производство по адм. дела № 1066 по описа на Административен съд Пазарджик за 2018г. и № 1091 по описа на Административен съд Пазарджик за 2020 г., приключило с влязла в сила съдебно решение. В този смисъл се поддържа, че протестът на прокуратурата е недопустим, доколкото извършената преди приключването на устните състезания по настоящото дело съдебна проверка от страна на ВАС и Административен съд Пазарджик спрямо процесната Наредба на общински съвет Септември, преклудира правото по чл. 149, ал. 5 от АПК да се иска обявяването ѝ за нищожна. Поддържа се, че разпоредбата на чл. 8 от ЗНА предвижда, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. В тази насока се счита, че процесната Наредба на общински съвет Септември е именно такъв акт, който урежда неуредените обществени отношения с местно значение. Искането се протестът на Окръжна прокуратура Пазарджик да бъде оставен без разглеждане като недопустим, респективно да бъде отхвърлен като неоснователен по същество. Искането се присъжда на сторените разноски по производството.

II. За допустимостта :

4. Според правилото на чл. 187, ал. 1 от АПК, подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето. Производството по адм. дело № 1066 по описа на Административен съд Пазарджик за 2018г. е било сложено в ход по жалба на „Варварски минерални бани“ ЕООД, ЕИК: 822088224, със седалище и адрес на управление: град София, бул. "Гоце Делчев", бл. 102, вх. Д-Е срещу Наредба за условията на водоземане на минерална вода от находище на минерална – изключителна държавна собственост – Варвара, предоставено безвъзмездно за управление и ползване на Община Септември, приета с Решение № 1075 от 30.10.2018г. по Протокол № 56 на Общински съвет Септември. С Решение № 692 от 25.10.2019 г., постановено по адм. дело № 1066 по описа на Административен съд Пазарджик за 2018г., съдът е отменил

изцяло Наредбата на Общински съвет Септември. Този съдебен акт е бил обжалван и обезсилен изцяло с Решение № 11898 от 24.09.2020 г., постановено по адм. дело № 1238 по описа на Върховния административен съд за 2020 г., като вместо това, касационната инстанция е **оставила без разглеждане** жалбата на „Варварски минерални бани“ ЕООД, гр.София срещу **частта** от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водоземане на минерална вода на територията на община Септември, взето с протокол № 56 на редовно заседание, проведено на 30.10.2018 година на Общинският съвет Септември, **ИЗВЪН** разпоредбите на §4 вр. с §5, ал.2 от ПЗР на Наредбата, вр. с чл.9 от нея и **прекратила** като недопустимо производството по делото в посочената част. Решение № 692 от 25.10.2019 г., постановено по адм. дело № 1066 по описа на Административен съд Пазарджик е отменено в **частта** с която по жалба на „Варварски минерални бани“ ЕООД, гр. София са отменени разпоредбите на §4 вр. с §5, ал.2 от ПЗР на Наредбата вр. с чл.9 от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водоземане на минерална вода на територията на община Септември, взето с протокол № 56 па редовно заседание, проведено на 30.10.2018, като делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг съдебен състав на административния съд.

По този повод е образувано производство по адм. дело № 1091 по описа на Административен съд Пазарджик за 2020 г., като с Решение № 240 от 19.03.2021 г. постановено по същото дело, съдът е **оставил без разглеждане** жалбата на „Варварски минерални бани“ ЕООД с ЕИК 822088224 в частта, в която се оспорва § 5, ал. 2 от ПЗР на Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водоземане на минерална вода на територията на община Септември, взето с протокол № 56 на редовно заседание, проведено на 30.10.2018 година на Общинския съвет Септември и е **прекратил** производството по административно дело № 1091 по описа на съда за 2020 г. в тази му част.

Със същото решение, решаващия съд е **отхвърлил** оспорването на „Варварски минерални бани“ ЕООД с ЕИК 822088224 в частта, в която се оспорва § 4 от ПЗР, вр. чл. 9 от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водоземане на минерална вода на територията на община Септември, взето с протокол № 56 на редовно заседание, проведено на 30.10.2018 година на Общинския съвет Септември. Това решение на административния съд не е обжалвано и е влезнало в сила на 05.05.2021 г., според нарочно направеното за това отбелязване върху съдебния акт.

5. Очевидно, предмет на съдебен контрол е била само разпоредбата на § 4 от ПЗР на процесната наредба, по отношение на която има постановено и влязло в сила съдебно решение. В цялата останала част, въпросът за действителността, валидността и законосъобразността на Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водоземане на минерална вода на територията на община Септември, взето с протокол № 56 на редовно заседание, проведено на 30.10.2018 година на Общинският

съвет Септември не е била предмет на съдебен контрол и по отношение на тази част от Наредбата, няма постановено, влязло в сила съдебно решение, тоест спора за действителността, валидността и законосъобразността на тази част от Наредбата, не е разрешен със силата на пресъдено нещо.

Както се посочи, разпоредбата на § 4 от ПЗР на процесната наредба е била предмет на съдебно производство, което е приключило с влязъл в сила съдебен акт. Независимо, че въпроса за действителността на Наредбата в тази ѝ част не е обсъждан изрично от съда, постановил Решение № 240 от 19.03.2021 г., силата на пресъдено нещо с който спора за нейната законосъобразност е разрешен, несъмнено обхваща и него. Това ще рече, че в тази част протестът по повод на която е сложено в ход настоящото производство е недопустимо по отношение на разпоредбата на § 4 от ПЗР от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водоземане на минерална вода на територията на община Септември, взето с протокол № 56 на редовно заседание, проведено на 30.10.2018 година на Общинският съвет Септември.

В останалата част протеста е ДОПУСТИМ.

III. По същество на правния спор :

6. Процесната Наредба за условията на водоземане на минерална вода от находище на минерална – изключителна държавна собственост – Варвара, предоставено безвъзмездно за управление и ползване на Община Септември е приета с Решение № 1075 от 30.10.2018г. по Протокол № 56 на Общински съвет Септември.

В Решението на местния представителен орган е посочено, че Наредбата се приема „... в изпълнение на предвидените в Решение № 74/29.05.2018г. на министъра на околната среда и водите права и задължения за Община Септември...“. Посоченото правното основание е чл. 21 ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 19(явно от ЗМСМА), във връзка с чл. 76, ал. 3 от АПК.

В § 8 от ПЗР на Наредбата е добавено, че същата се приема на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА и чл. 8 от Закона за общинската собственост.

В Предложението на Кмета на Община Септември за приемане на процесната Наредба, като основание е посочено „...На основание чл. 44 ал. 1, т. 6 и 8 от ЗМСМА, с цел изпълнение, при условията на законност, откритост, съразмерност и стабилност, на предоставените на Община Септември по силата на Решение № 74 от 29.05.2018 г. на Министъра на околната среда и водите права и възложени задължения и във връзка с разпоредбата на § 133, ал. 10, т.1 от ЗИД на ЗВ (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.)...“

7. В чл. 2, ал. 1 от Закона за нормативните актове е възведено правилото, че нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от Конституцията или от закон. Това правило с характер на правен принцип е изцяло възпроизведено в чл. 76, ал. 1 от АПК. В чл. 2, ал 2 от ЗНА, и чл. 76, ал. 2 от АПК е указано, че компетентността да се издават нормативни административни актове не може да се прехвърля. Това ще рече, че

правомощие за издаване на конкретен нормативен акт може да бъде делегирано с норма на Конституцията или закона на определен орган, като само тогава, този орган може да издаде съответния нормативен акт, без да може да прехвърля тази определена от конституционния или от законовия текст компетентност другиму.

Според чл. 8 от Закона за нормативните актове, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Аналогично е правилото на чл. 76, ал. 3 от ЗМСМА. Тоест при наличието на конституционна или законова делегация, местния представителен орган може да приема наредби, чиято цел е уреждане на обществени отношения с местно значение неуредени с акт от по-висока степен.

8. Според чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения, а според чл. 21, ал. 1, т. 19 от ЗМСМА, общинският съвет обсъжда и приема решения по предложения на кметове на райони и кметства по въпроси от своята компетентност. Цитираните текстове, очертават принципната възможност, местния представителен орган на издава нормативни актове, но нито един от тях не делегира конкретни правомощия за общинския съвет да издава именно наредби от категорията на процесната такава.

9. Според другия посочен като основание за издаване на наредбата текст на чл. 8 (вероятно става реч за чл. 8, ал. 2) от Закона за общинската собственост, редът за придобиване на право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне за управление, под наем и за разпореждане с имоти и вещи - общинска собственост, и правомощията на кмета на общината, на кметовете на райони, на кметовете на кметства и на кметските наместници се определят с наредба на общинския съвет при спазване на разпоредбите на този закон и на специалните закони в тази област.

Тази законова делегация, ясно и конкретно сочи обществените отношения, които могат да бъдат уредени с наредба издадена от общинския съвет и те са : **редът за придобиване на право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне за управление, под наем и за разпореждане с имоти и вещи - общинска собственост, и правомощията на кмета на общината, на кметовете на райони, на кметовете на кметства и на кметските наместници.** Очевидно, в обема на делегацията, законодателя не включил и обществените отношения свързани с **рида и условията за издаване на разрешителни за водовземане на минерална вода на територията на общината.**

Ето защо и тази норма на Закона за общинската собственост, не може да е основание за приемане на нормативен акт от категорията на процесния такъв.

10. Според посочените в Предложението на кмета на общината разпоредби на чл. 44 ал. 1, т. 6 и 8 от ЗМСМА, кмета на общината организира изпълнението на дългосрочните програми и организира изпълнението на задачите, които произтичат от законите, от актовете на президента на републиката и на Министерския съвет

Този текст на закона е посочен във връзка с Решение № 74 от 29.05.2018 г. на Министъра на околната среда и водите права и възложени задължения и във връзка с разпоредбата на § 133, ал. 10, т.1 от ЗИД на ЗВ (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.).

Това налага да се съобрази, че според въпросния § 133, ал. 10, т.1 от ЗИД на ЗВ (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.), за находищата на минерална вода, предоставени за управление и ползване на общини, таксите за водовземане се: определят с тарифа, приета от общинския съвет, като:

а) при определяне на размера на таксите се прилага принципът за възстановяване на разходите;

б) за находищата на минерална вода, в които са обособени участъци, таксите за съответните цели на водовземане са еднакви в отделните участъци; в случай че общините не постигнат съгласие по отношение размера на таксите, се прилага тарифата по чл. 194, ал. 6;

в) за находищата на минерална вода, определени като водни тела в плановете за управление на речните басейни:

аа) целите на водовземане се определят в съответствие с водните услуги, дефинирани в икономическия анализ на водоползването по чл. 192, ал. 2, т. 1;

бб) размерът на таксите се съобразява с определеното целево ниво на възстановяване на разходите за съответната услуга в плановете за управление на речните басейни;

Явно е, че в случая законовата делегация е за приемане не на нещо друго, а на тарифа за определяне на таксите за водовземане от находищата на минерална вода, предоставени за управление и ползване на съответната община. Казано с други думи, законова делегация за приемане на наредба липсва и в този текст от закона.

11. Относно, отношенията свързани с ползването на минералните води, в § 133, ал. 9, т.1 от ЗИД на ЗВ (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.), За ползването на минералните води по ал. 1: общинският съвет определя **с решение**(курсива мой):

а) по реда на чл. 41 общото водовземане на минерална вода от находищата по ал. 1 за пиене и водоналиване от населението, когато минералната вода е със състав и качества, подходящи за използването ѝ с такава цел;

б) дали искането за издаване на разрешително за ползване на минерална вода съответства на политиката и плана за развитие на общината и дали

да бъде издадено разрешително за водовземане, или да бъде предоставена концесия за добив на минерална вода;

в) дали минералната вода от определено находище да бъде предоставяна за ползване безвъзмездно, или след заплащане на такса, определена с тарифа, приета от общинския съвет;

В този случай, конкретният кръг от въпроси и акта с който те следва да бъдат разрешени са също така ясно и точно посочени от законодателя. В § 133, ал. 9, т.1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ от ЗИД на ЗВ (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.), явно става реч за обществени отношения с местно значение, като указанието на законодателя е отделните общински съвети да ги уреждат с решение. Казано с други думи, този нормативен текст също не делегира на местния представителен орган компетентност да издава наредба, с която да урежда отношенията свързани с условията за издаване на разрешителни за водовземане на минерална вода на територията на община.

Следва да се добави още, че съобразно § 133, ал. 7 от ЗИД на ЗВ (обн. ДВ, бр. 55 от 2018 г.), Кметът на общината стопанисва предоставените минерални води по ал. 1 в съответствие с изискванията, определени с наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 2. от ЗВ. Според този текст от закона, министерският съвет приема наредба за проучване, ползване и опазване на подземните води. По силата на тази законова делегация е издадена Наредба № 1 от 10 октомври 2007 г. за проучване, ползване и опазване на подземните води (обн., ДВ, бр. 87 от 30.10.2007 г., в сила от 30.10.2007 г.).

При това положение, явно не може да се приеме, че е налице неуредено с нормативен акт от по-висока степен обществено отношение, нито пък, че законодателят е делегирал правомощието на общинските съвети да приемат наредба във връзка с предоставените им по реда на § 133 от ПЗРЗИД на Закона за водите за безвъзмездно управление и ползване на сондажи за минерални води.

Крайният извод е че процесния нормативен административен акт е издаден от общинския съвет при липса на надлежно делегирана компетентност, което има за последица неговата нищожност. Тя ще следва да бъде обявена.

V. За разноските :

13. С оглед приетия за установен резултат, на прокуратурата се дължат сторените разноски по производството, които се констатираха в размер на 20,00лв., заплатена такса за обнародване на съобщение в Държавен вестник.

Ето защо, Съдът

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА Наредба за условията на водовземане на минерална вода от находище на минерална – изключителна държавна собственост – Варвара, предоставено безвъзмездно за управление и

ползване на Община Септември, приета с Решение № 1075 от 30.10.2018г. по Протокол № 56 на Общински съвет Септември, с изключение на § 4 от ПЗР от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водоземане на минерална вода на територията на община Септември

ОСЪЖДА Община Септември да заплати на Окръжна прокуратура Пазарджик, сумата от 20,00лв./двадесет лв./, представляваща заплатена такса за обнародване на съобщение в Държавен вестник.

Решението подлежи на обжалване в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ протеста на Окръжна прокуратура Пазарджик срещу § 4 от ПЗР от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водоземане на минерална вода на територията на община Септември, приета с Решение № 1075 от 30.10.2018г. по Протокол № 56 на Общински съвет Септември.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1409 по описа на Административен съд Пазарджик за 2019 г., в **частта му** относно протеста на Окръжна прокуратура Пазарджик срещу § 4 от ПЗР от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешителни за водоземане на минерална вода на територията на община Септември, приета с Решение № 1075 от 30.10.2018г. по Протокол № 56 на Общински съвет Септември.

Решението в тази част има характер на определение и подлежи на обжалване в седем дневен срок от съобщаването на страните, с частна касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

Решението да се обнародва в срока и по реда на чл. 194 от АПК, след влизането му в сила.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : /п/

ЧЛЕНОВЕ : 1./п/

2./п/